

A T L A N T I S Z

Irta: FALUDY GYÖRGY

I.

*Petrónius, reád gondoltam máma újra,
s a kültre, mely a vak s torülte csenden át
megszólalt, bánatod királyiságát fujva
s felkeltve álmából az éji lakomát.*

*Reád gondoltam s szám fanyar borodból ízlett
utamon, mely a víz partján kígyózva ment,
hol a falomb merev volt, mint színházi díszlet,
s a rőt repkény fürtjén gyökként szaladt a csend.*

*Acél vegyült az árny mélyén a tiszta kéekkel,
minőt csupán az ősz kegyetlen napja szűr: —
s ez volt a perc, midőn kinyílt элем a létel
hívány palánkjain túl meztelen az úr.*

*S éreztem: elmerült a tengeren e város,
reáborult a víz, belepte a homok,
s árnyak suhannak el felette a homályos
iszapvilág egén, mint cápauszonyok.*

*Az uccák és terek harsány kohója nem forr,
a Notre Dame üres, mint elhagyott kardm,
s holtan merednek a külvárosok, mik egykor
úgy nőttek rajta, mint évgyűrű nő a fán.*

*kiknek szemén, mint kék s metsző sugár, a régi
és óriás napok egy csepp visszfénye ég,
s ki mind e vak homály mélyén döbbenve kérdi,
mint lázálmas bolond örét, hogy él-e még?*

II.

*Jó volna most békén s nyugodtan eltűnődni
hellén sziklákon vagy Judaea holt porán,
titáni rendszerek hadával bukni, nőni,
s túlnézni századok sekélyes dombsorán.*

*Jó volna most, az ősz szelíd ködébe veszte,
mint agy halász, ki már minden halat kifog:
mélázni s látni jól, milyen muló az eszme
s milyen meddő a tett, mit tudni bús titok.*

*De merre tűnt a kedv, mely rózsá rügybe pattan,
a zord zsidó harag s a bölcs görög derű?
Tengermélyben lakunk, hináros ázalagban
és éltünk szimpla lett s halálos egyszerű.*

*S tudjuk szeretni már s becsülni is a bölcs ég
igazi javait, miket még ad a lét:
a kenyeret, a bort, a föld s a fák gyümölcsét,
s a Szajnapart kövén a lomb okker színét.*

*Barátunk lett a nap, a fű a dús ligetben,
vad öcskösünk a szél, hugunk a szűzi lég,
s kincsünk a fiastyúk, mit éjszaka éretlen
szőlőgerezd gyanánt emel fölénk az ég.*

*Mert éjjel indulunk bolyongni, kósza lelkek,
mint vak csatorna-nép, melyet megvert az Ur,
s míg a kóbalt kék fény cinkos homálya elfed
fejünk lecsuklik és lábunk a szennybe tőr.*

*Igy baktatunk, talán hulló csillagra várván,
sötét kövek mentén, sok régi-régi holt,
míg vén kandúr bolyong a torz kémények árnyán,
s a szürke pléhtetőn, hol sakkozik a hold.*

(Páris, 1939 szeptember)

OROSZORSZÁG GAZDASÁGI FEJLŐDÉSE *

Irta: A. ABRAMSON

Az oroszországi kormányzópart múlt év márciusában tartott XVIII. kongresszusa számbavette a második orosz ötéves terv eredményeit és megállapította a harmadik terv (1938—1942) irányvonalait. Az itt elhangzottak elsősorban az Oroszország lakosságának rétegződésében beállott mélyreható változásokra mutattak rá. Megállapítják, hogy az októberi forradalom nemcsak a régi uralkodó osztályokat szüntette meg,

* Megjelent a Népszövetség mellett működő Nemzetközi Munkaügyi Hivatal (Bureau International du Travail) hivatalos közlönyében: Revue Internationale du Travail, Geneve. Vol. XLI. No. 2. Février 1940.